

תיאור שמחת הנישואין של הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף ממעזבז צוק"ל, עם בתו של מרן האדמו"ר הזקן מסאדיגורא צוק"ל – לרגל היומא דהילולא ביום כ"ט אב

לרגל שמחת בית צדיקים, ולרגל יומא דהילולא של הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף ממעזבז צוק"ל, חמיו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט רבי מרדכי שלמה מבאיאן ז"ע, החל ביום כ"ט אב – ביום שמחת השבע ברכות האחרון של נכד כ"ק עט"ר מרן אדמו"ר שליט"א, התתן פע"ח אברהם דוד אייכנשטיין ה"ו, אנו מביאים כאן תיאור נפלא על שמחת נישואי הרה"ק ממעזבז, עם בתו של מרן האדמו"ר הזקן מסאדיגורא ז"ע.

חתונת אביו עם בתו של הרה"ק רבי שלום יוסף בנז בכוורו של הרה"ק מרז'ין

בנתיים נתיקים זה הקטן גדול יהיה, הרך הנולד הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל ממעזבז, נעשה גדול, וכשהגיע לפרק האיש מקדש, נתארס בשעה טובה עם הפלה הרבנית מרת לאה רחל, בתו הבכירה של הרה"ק רבי שלום יוסף, בנז בכוורו של הרה"ק מרז'ין.

ביום ט' אדר שנת תר"ט נתיקמה החתונה הגדולה בסאדיגורא, בהשתתפות הסבא קדישא מרז'ין, וזה היה החתונה היחידה של נכד הרה"ק מרז'ין, שעוד היה הרה"ק מרז'ין בחיים חיותו.

אחרי החתונה נשאר לגור בסאדיגורא, והסתופף בצל זקנו הקדוש מרז'ין, שקירבו וחיבבו עד מאד. אמנם תקופה קצרה לאחר מכן, בשנת תר"א, הלכו לעלמא דקשוט גם זקנו הרה"ק מרז'ין ביום ג' חשוון, וגם חמיו הרה"ק רבי שלום יוסף בנז בכוורו של הרה"ק מרז'ין, שנסתלק באותה שנה ביום י"א אלול.

אז חזר הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל לזינקוב, להסתופף בצל זקנו הרה"ק רבי יצחק מאיר מזינקוב. ולאחר כמה שנים כשנסתלקו זקנו ואביו, עלה הוא עצמו על כסא האדמו"רות, וניהל את עדתו בעיר מעזבז – באותה עיר שניהל זקנו הרה"ק האוהב ישראל מאפסא את חצר קדשו.

השאלה שהתעורר בעת אירוסיו הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף ממעזבז – ואז אז נתברר הפלא למפרע

בחדש חשוון שנת תר"ג נולד לרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל, את בנז בכוורו למזל טוב, ובעת הברית נקרא שמו 'ישראל שלום יוסף', על שם חמיו הרה"ק רבי שלום יוסף, ואביו הרה"ק רבי ישראל מרז'ין, שנסתלקו שניהם לפני תקופה קצרה בשנת תר"א.

הדבר פלא שהתרחש בעת הברית מילה של אביו

הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף ממעזבז, היה בנז של הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל ממעזבז צוק"ל. דבר פלא אירע בשעת הברית מילה של אביו הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל, שרק בשעת אירוסיו בנז הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף, עם בתו של מרן אדמו"ר מסאדיגורא, הוברר הענין למפרע.

היה זה בשנת תקצ"ב, שמחה גדולה נחגג בחצרות הקדש זינקוב – סאדוראן, לרגל הולדת הבן הבכור, אצל הרה"ק רבי משולם זוסקא מזינקוב, בנז של הרה"ק רבי יצחק מאיר מזינקוב, ונכדו של הרה"ק האוהב ישראל מאפסא. חתנו של הרה"ק רבי ישראל, בנז של הרה"ק רבי משה צבי מסאדוראן.

לפני שמחת הברית מילה של הרך הנולד, אמר הסבא הרה"ק מסאדוראן לנכדתו היולדת, שלמרות שהעולם נוהגים ששמו של הילד הראשון שייך למשפחת האם, מכל מקום ברצוני שיתנו שם לבנך הרך הנולד, דוקא על שם זקנו מצד אביו – הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל האוהב ישראל מאפסא, מאחר שזכיתי להיות תלמידו, והתלמיד נחשב כבן.

בעת הברית מילה נתכבד הסבא הרה"ק מסאדוראן באמירת הברכות. ויהי כאשר הגיע לקריאת השם אמר, 'ויקרא שמו בישראל יהושע העשיל'. הנוכחים שידעו שהשם ניתן על שמו של הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפסא, העירו להרה"ק מסאדוראן, שחיסר את השם 'אברהם'. הרה"ק מסאדוראן שהיה רגע קט, ואחר כך תיקן והוסיף 'אברהם' יהושע העשיל.

אותו דבר קרה שוב גם כשהגיע להמילים 'זה הקטן גדול יהיה', אמר הרה"ק כך, 'זה הקטן יהושע העשיל גדול יהיה'. שוב העירו הנוכחים ששם התינוק הוא 'אברהם' יהושע העשיל, ושוב תיקן הרה"ק מסאדוראן ואמר, 'זה הקטן אברהם יהושע העשיל גדול יהיה'. כל השומעים היו נדהמים מהתיקון החוזר ונשנה, ולא ידעו פשר הדבר.

בצילו בימים קדושים אלו. ולכן לא נשאר ברירה בידו, והוכרח לחזור לעירו קרלין, ונבצר ממנו להשתתף בשמחת החתונה.

אגרת מיוחדת שלח הרה"ק הבית אהרן לחתנו האדמו"ר מסאדיגורא ביום ט"ו באב בערך, להודיע לו שלא יוכל להגיע לשמחת הנישואין. וזה לשון קדשו באגרתו (נדפס בספר אגרות הרה"ק מרוז'ין ובניו ח"ב אגרת קכט):

"יקר מכתב חתני הרב שיחיה לאורך ימים טובים, ומכתב בתי היקרה תחיה לאורך ימים טובים, שנכתבו ב"ג תמוז, בבקשתכם לבוא על ראש שמחת כלילת בתכם, הכלה היקרה שרה רבקה לעב, תחיה לאורך ימים טובים, עם בת גילה שיחיה לאורך ימים טובים, הגיענו לנכון, והיו לנו לנחת.

והנה הכנתי את עצמי בהכנה דרבה, בשכירות סוסים ועגלות לנסוע למזל טוב למחניכם על החתונה. וביום אתמול שמתי פעמי לדרך ... ג פרסאות, ובראותי קילקול הדרך מריבוי הגשמים, שיערתי בדעתי שלפי כוחי וריבוי הדרך בהליכה ובחזרה, לא יספיק הזמן המצומצם וקרוב לימים הטובים הבאים עלינו לטובה, על כן היום חזרתי לביתי לחיים ולשלום, ואי"ה בימים האילו אכתוב לכם בארוכה בברכת מזל טוב ובשילוח דרשה געשאנק".

ידוע שהרה"ק הבית אהרן היה דורש תמיד בענין השמחה, עד שהיה נקרא בדורו בשם "דער פרייליכן צדיק" – "הצדיק השמח", ויש ממנו מאמרים רבים בענין השמחה, ובענין שמחה של מצוה. כפי הנראה חשש הרה"ק הבית אהרן, שמגיעת השתתפותו בשמחה הגדולה, יגרום חס ושלום למיעוט השמחה, ולכן כדרכו בקדשו להזהיר תמיד שצריכים להיות בשמחה בכל המצבים, הוסיף הרה"ק לכתוב באגרתו "אזהרה" שלא להיכנס לעצבות מחמת אי השתתפותו בשמחה:

"נא אהוביי בני היקרים שיחיו לאורך ימים טובים וכל בני ביתם שיחיו לאורך ימים טובים, באזהרה שלא להיות חס ושלום בעצבות ובדאגה, כי בכל מקומות ממשלתו".

שמחת החתונה של הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף

ואכן קיימו את אזהרתו, ושמחת החתונה נחוגה בששון ובשמחה, ביום רביעי פרשת שופטים לסדר 'שום תשים עליך מלך', ד' אלול תרכ"ו, בקרית מלך רב בסאדיגורא, במקהלות אלפי חסידים ואנשי מעשה לבית סאדיגורא, רוז'ין, מעזבו, וז'נקוב. ובראשות צדיקים ואדמו"רים, קרובים ובני משפחה ועוד.

דביקותו של הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף בחמיו האדמו"ר מסאדיגורא

אחרי החתונה נשאר הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף ממעזבו בסאדיגורא, כשהוא סמוך על שולחן חותנו הקדוש הרבי מסאדיגורא, שקידבו באהבה וחובה יתירה. כשמאריך הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף, התבטל לגמרי לחותנו הקדוש, ועמד לפניו כחסיד לפני רבו ביראת הרוממות נוראה, והתקשר אליו בקשר אמין וחזק מאד.

לדאבונינו לא זכה הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף להעמיד תולדות מאשתו הרבנית הצדקנית מרת שרה רבקה, בתו של האדמו"ר מסאדיגורא. ומסופר שכאשר עברו יותר מעשרה שנים מנישואיהם ועדיין לא נפקדו בבנים, פנה אליו חותנו הרה"ק מסאדיגורא והראה לו המאמר חז"ל (יבמות סד.), "נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה יוציא" ... אולם הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף השיב לו, "גם אם אפשר לפטור האשה בגט פטורין, אבער ווי קען מען זיך אפשריידען פון אזא הייליגען שווער" – איך אפשר להיפרד מחותני הקדוש כל כך.

כאשר נתקיים גם אצל הרך הנימול הזה, הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף, 'זה הקטן גדול יהיה', והגיע לפרק האיש מקדש, דברו בו נכבדות עם הרבנית מרת שרה רבקה, בתו של כ"ק האדמו"ר הזקן הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא.

אך אז נתעורר השאלה, שהרי הם נהגו כמו שמבואר בצוואת רבינו יהודה החסיד, שאין לעשות שידוך ששני המחוגנים נקראים באותו שם, וכאן הרי גם אבי החתן נקרא הרה"ק רבי 'אברהם' יהושע העשיל ממעזבו, וגם אבי הכלה נקרא כך, הרה"ק רבי 'אברהם' יעקב מסאדיגורא.

כשהובא השאלה והספק לפני האדמו"ר הזקן מסאדיגורא, נענה ואמר מיד, "הרה"ק מסאדיגורא היה לו עינים מאירות! רק עכשיו הובן למפרע, למה מיאן הרה"ק מסאדיגורא בברית מילה של המחוגן, הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל ממעזבו, ליתן לו את השם 'אברהם', ואמר פעמיים ששמו הוא 'יהושע העשיל', ורק כשהעירו לו פעמיים הוסיף לו את השם 'אברהם'. כי ראה ברוח קדשו, שבמשך השנים ירצה הרך הנימול להשתדך עם מחוגן ששמו הוא גם כן 'אברהם', ולכן לא רצה ליתן לו שם זה, כדי שלא יתעורר שאלה על השידוך.

למעשה הכריע האדמו"ר הזקן מסאדיגורא, שאפשר לגמור את השידוך, וביקש ממחוגנו, שמעתה לא יקרא את עצמו בשם 'אברהם', רק 'יהושע העשיל' לבד, וכרצון קדשו האמיתי של זקנו הרה"ק מסאדיגורא בעת הברית מילה שלו, שרצה ליתן לו רק שם זה, ולא את השם 'אברהם'. ואכן מאז והלאה, הפסיק הרה"ק ממעזבו להיקרא בשם 'אברהם', וכמו שרואים במכתבים ששלח לאחר מכן עד סוף ימיו, שחתם רק בשם 'יהושע העשיל' ולא בשם 'אברהם'.

שמחה גדולה היה בחצר הקודש סאדיגורא, כשהגיע השידוך לידי גמר, בפרט לאחר שנתפרסם שהרה"ק מסאדיגורא כבר ראה ברוח קדשו לפני שנים רבות את השידוך הזה, והעיר סאדיגורא צהלה ושמחה.

הרה"ק הבית אהרן מקרלין שולח אגרת להודיע שלא יוכל להשתתף בשמחת נישואי נכדו הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף

זמן החתונה הוקבע ליום ד' אלול שנת תרכ"ו בעיר סאדיגורא. זקנו של הכלה, הרה"ק הבית אהרן מקרלין זצוק"ל, חמיו של האדמו"ר הזקן מסאדיגורא, השתוקק עד מאד לבוא להשתתף בשמחת הנישואין של נכדתו.

הרי ידוע שלמרות שהרה"ק הבית אהרן מקרלין היה בעצמו רבי גדול ומפורסם בדורו, ואלפי חסידי קרלין הסתופפו בצילו, בכל זאת היה הרה"ק מרבה לנסוע אל חתנו האדמו"ר הזקן מסאדיגורא, והרבה סיפורים מסופר אודות זה. עד כדי כך, שהרה"ק הבית אהרן מקרלין העיד על עצמו, שיש לו שלשה בתים, בעירו קרלין, ובעיר סאדיגורא אצל חתנו הרבי מסאדיגורא, ובעיר מעזבו, שם היה נוסע רבות להשתטח על ציון קדשו של מרן אור שבעת הימים רבינו הבעל שם טוב הקדוש זצוק"ל.

וממילא מובן מאליו עד כמה היה גודל רצונו להשתתף בשמחת הנישואין של נכדתו, בתה של חתנו הרה"ק מסאדיגורא, בפרט שהחתן הוא בנו של הרה"ק ממעזבו. ואכן הרה"ק הבית אהרן הכין את עצמו בהכנה דרבה לקראת הנסיעה לסאדיגורא על החתונה, וכבר שכר סוסים ועגלות, ובאמצע חודש אב החלו לנסוע.

אמנם לאחר שנסע שלש פרסאות, נכח לראות שהגשמים המרובים יורדים ללא הרף, וכל הדרכים מקולקלות, והבין שאם יהיה בסאדיגורא ביום הנישואין – ד' אלול, לא יוכל להספיק לחזור לעירו קרלין לקראת הימים הנוראים הממששים ובאים, כשאלפי חסידים ואנשי מעשה יעשו את דרכם הארוכה מכל קצוות תבל לשהות

כְּמוֹ כֵּן בִּשְׁנַת תרמ"א, כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק אָבִיו הַר"ק רַבִּי אַבְרָהָם יְהוֹשֻׁעַ הָעֵשִׁיל מִמַּעֲזֻבּוֹ, וְהַפְצִירוּ בּוֹ זִקְנֵי חֲסִידֵי מַעֲזֻבּוֹ וּבְנֵי הַמִּשְׁפָּחָה, שִׁיבּוֹ אֶלְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמַעֲזֻבּוֹ וּלְשִׁבֵּת עַל כֶּסֶף אָבִיו וּלְמַלֵּא מְקוֹמוֹ, שֶׁהָרִי הוּא בְּגוּ בְּכוֹרוֹ, לֹא רָצָה בָּשׂוּם אוֹפֵן לְשִׁמוּעַ לְדַבְרֵיהֶם, בְּאוֹמְרוֹ, שְׂאִינִי מְסוּגֵל לְהִפְרִיד מִחוּתְנִי הַקָּדוֹשׁ. עַד שֶׁחוּתְנִי הַר"ק מִסְּאִדִּיגוֹרָא, הִכְרִית אוֹתוֹ לִקְבֹּל עָלָיו אֶת הַהִנָּהגָה וּלְמַלְאוֹת מְקוֹם אָבִיו. אוֹ אִזְ קִיבֵל עָלָיו אֶת הָאֲדֻמוּרָת, וְנִיחַל חֲצֵר קִדְשׁוֹ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה.

בכ"ה סיון שנת תרמ"ח קרה אסון גדול, אשתו הרבנית מרת שרה רבקה בתה של האדמו"ר מסאדיגורא, נפטרה על פניו בצעירותה בלא זרע של קיימא. שנים ספורות לאחר הסתלקות אביה האדמו"ר מסאדיגורא, ביום י"א אלול שנת תרמ"ג.

לְאַחַר שֶׁבְּרוּ הַגָּדוֹל בְּפִטְרִית אֶשֶׁת נְעוּרָיו, נָשָׂא הָרֶה"ק רַבִּי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֹה יוֹסֵף לֵאשׁוּה, אֶת הָרַבְנִית מֵרַת בֵּת שִׁבְעַת טַרְיֵינָא, בִּתּוֹ שֶׁל הָרֶה"ק רַבִּי יַעֲקֹב שְׁמִשׁוֹן חוֹדְרוֹב זְצוּק"ל, מִגֵּד מִשְׁרֵיִם דַּק"ק בִּאֲהָפְלִיא שְׁבִאוּקְרֵאנֵהּ, שֶׁהָיָה מִנְּכַדֵּי הָרֶה"ק רַבִּי פִּנְחָס מְקָאֲרֵיץ ז"ע, הָרֶה"ק רַבִּי גְּדַלְיָה מְלִינִיץ בַּעֲמַח"ס תְּשׁוּבַת חוֹן, וְהָרֶה"ק רַבִּי יַעֲקֹב שְׁמִשׁוֹן מִשְׁפַּטְיֹוּקָא, וּמִמֶּנָּה נִלְדּוּ לוֹ עֶשְׂרֵת יְלָדָיו.

שְׁמַחַת אִירוּסִי בְּתוֹ שֶׁל הַרְה"ק רַבִּי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹם יוֹסֵף עַם
כ"ק מֶרֶן אֲדַמְו"ר הַקוֹה"ט זי"ע

הרה"ק רבי ישראל שלום יוסף, המשיך במשך כל השנים את הידידות

בַּתְּקוּפָה הָאַחֲרוֹנָה יֵצֵא אֶרְצוֹן "שְׁתִּילִים" בְּתוֹכָנִית מִיּוֹחֶדֶת, בְּשִׁיתוֹף
עִם "חֶבְרַת לִוְמֵי תוֹרָה", בְּהַתְּדָרֵת לִימּוֹד הַהֲלָכָה אֲצֵל הַיְלָדִים
הַיִּקְרִים.

כָּבֵד בְּמֵה שְׁנִים שְׁחִבֵּר לִמְדֵי תוֹרָה דְּקָהֵל עֲדָתֵינוּ, מוֹצִיאִים לְאוֹר
מִדֵּי שֶׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ גִּלְיוֹן קֶטֶן סָבִיב לְשׁוֹלְחֵנָךְ, שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת מַעֲט
הַכִּמּוֹת וְרֹב הָאֵיכוֹת, סִיכּוּם הַהֲלָכוֹת שֶׁנִּלְמַד בְּשִׁבְעֵי הָאַחֲרוֹן בְּמִסְנֵרַת
חֻבֵּרַת לִמְדֵי תוֹרָה, בְּאוֹפֶן בְּרוּר וְתַמְצִיטִי, בְּשֶׁהַמְטָרָה הוּא שֶׁבִּשְׂעַת
סְעוּדַת הַשִּׁבְת, יִקְרִיאוּ הַהוֹרִים אֶת הַהֲלָכוֹת הַבְּרוּרוֹת שֶׁנִּכְתְּבוּ בְּאוֹפֶן
הַשְׁוּוֹה לְכָל נֶפֶשׁ, בְּאוֹזֵי כָּל הַמְשַׁפָּחָה כּוּלָּה. הַמִּיּוֹם הַזֶּה לֵּיתֵךְ עַד מָאֹד
בְּשָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת בְּקָרֵב מִשְׁפָּחוֹת
אֲנִשׁ חֲסִידֵי בֵּיאָן.

לומדים את החלום בשילוח שבת

[illegible]

סדורי של שבת

כל התפילות והחברות בשבת קודש
יתקיימו בהיכל התורה

תפילת מנחה ערש"ק

• בשעה 6:55 •

תפילת שחרית ש"ק

• בשעה 8:45 •

אבות ובנים

• בשעה 5:00 •

תפילת מנחה ש"ק

• בקלויז •

חברה סעודה שלישית

• בשעה 7:00 •

שבתילים

בנשיאות כ"ק מורן אדמו"ר שליט"א

הבהרה ובקשה:

מתוך תחושת זכות ושליוחות הגנו משתדלים ככל
יכלנו להגיעם לילדכם במשך שב"ק ובעת החתונה

במסגרת "חברות שתילים"

בכל זאת מובן מאילוי שאין באפשרותנו לקחת
אחריות ולשמור עליהם בכל מקום וזמן

אנא זכרו את חובתכם - זכותכם

1. וודאו שבנכם נמצא ב"חברת שתילים"
בעת התפילות ועריכת השולחן
2. זיכרו את אחריותכם לפקח בכל שעות
הפנאי היכן הם ועם מי הם! וד"ל...

בברכת

אוריאל אריאל

סדרי וזמני שמחת החתונה

קבלת פנים - בשעה 4:00

יציאה לחופה בעזרתא חדא

סעודה במתחם 'שתילים'

החברה תתקיים במתחם 'שתילים'

המצוין במפה המצורפת <<<

החברה עד אחרי ברכת המזון

בזמן המצווה טאנץ לא תתקיים חברה ועל ההורים לדאוג לבניהם